

Underendringsforslag tilligemed selve Forslagets Indhold samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Alberti): Det Statsregnskab, som her bliver Gjenstand for Forhandling, er meget væsentlig forskjelligt fra ethvert andet Statsregnskab, der har været behandlet i Folkethinget. Der savnes nemlig med Hensyn til Statsregnskabet for 1877—78 en saadan vedtagen Finantslov, som Grundlovens §§ 49—50 gjøre til Forudsætning for Statsrevisionens Betænkning. Af denne Betænkning ligesom ogsaa af Udvalgets Betænkning fremgaar det jo, at for dette Finantsaar gjaldt en hel Række forskellige Love og deriblandt da ogsaa den saakaldte foreløbige Finantslov af 12te April 1877. Kongen bevilgede efter Finantsministerens eget Forslag til Kongen uden Vedtagelse af Rigsdagen de Udgifter og Indtægter, som fandt Sted fra 16de April til 8de November 1877. Det lykkedes ikke Finantsministeren at faae det Finantslovsforslag, som han i Oktober 1877 forelagde her i Folkethinget, vedtaget, og den foreløbige Finantslov, som ligeledes blev fremlagt her, led den Skæbne at blive forfattet den 7de November. Den foreløbige Finantslov er altsaa sat ud af Kraft. Hvorvidt nu det Statsregnskab, som alligevel er kommet frem for dette Finantsaar, skal kunne vedtages som et gyldigt Grundlag for Statsrevisionen og derefter som Grundlag for de Beslutninger, som Folkethinget eller Rigsdagen i det Hele efter § 50 i Grundloven skal afgive, er det Spørgsmaal, som idag vil foreligge Thinget til Afstemning. Statsrevisionen har delt sig i to Partier med Hensyn til Meningen om Gyldigheden af Statsregnskabet. De af Folkethinget valgte Revisorer have indstillet, at dette Regnskab ikke kan passere, uden forsaavidt det slutter sig til en Tillægsbevillingslov, og uden forsaavidt angaar Regnskabet for Grønland, der ikke henhører under det Finantsaar. Derimod have de af Landstinget valgte Revisorer indstillet Statsregnskabet til at gjælde som gyldigt Grundlag for Statsrevisionen og derefter indstillet, at Rigsdagen i Henhold til Regnskabet skulde frasige sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende mod Ministeriet. Landstinget har vedtaget den Indstilling, som denne Del af Statsrevisoratet har gjort. I Folkethingets Udvalg holder Flertallet paa den modsatte Mening, nemlig at dette Statsregnskab ikke kan være grundlovs-mæssigt Grundlag for en Beslutning heri Thinget. Betænkningen fra Statsrevisionen oplyser, hvorledes de to forskellige Partier i Revisionen have stillet sig. Jeg anser det for uønskedigt at komme ind paa

Detaillen deraf. Men jeg bemærker, at Flertallet i Folkethingets Udvalg mener ligesom Folkethingets Statsrevisorer, at dette Regnskab i Hovedsagen ikke kan passere. Det er mangfoldige Gange under Forhandlingerne her i Thinget og ligeledes i Landstinget, naar Statsregnskabet og Revisionsbetænkninger have foreligget til Beslutning, blevet fremhævet, at det er en nødvendig Betingelse for, at et Regnskab skal anses for at være grundlovs-mæssigt og være stillet til at vedtages som rigtigt og kvitteres som saadant i Rigsdagen, at der skulde være den nøieste Overensstemmelse mellem Finantsloven og Regnskabet. Det vil være let for mig at belægge denne Mening med Citater af Folkethingsmænd, som særlig have befattet sig med Finantsrevision. Jeg skal indskrænke mig til et eneste Citat; det er af en Mand, der i flere Aar var valgt til Statsrevisor her i Folkethinget og senere i Landstinget. Det er Hr. Fischer, som nu er Kultusminister. Det angik Statsregnskabet for Finantsaaret 1853—54. Statsrevisionens Betænkning for dette Aar var til en særlig vidtløftig Undersøgelse i et Udvalg her i Folkethinget, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, og hvori befandt sig endvidere Agherning, Monrad, Sothor Page og Valentin. Under Forhandlingerne i dette Udvalg blev der opstillet forskellige Grundsætninger, der kom under Debat her i Folkethinget, Grundsætninger, som man vilde have gjort gjældende ved de paafølgende Statsrevisioner, og disse Grundsætninger fandt i det Hele Bifald. Blandt dem, der udtalte sig om disse Grundsætninger, var daværende Folkethingsmand og Statsrevisor Fischer. Jeg skal tillade mig med den ærede Formands Samtykke at oplæse et Par Punktnummer; det Dørige vil jeg forbigaa. Han siger: „Statsrevisionens Indstillinger have en væsentlig Betydning derved, at de afgive et Bevis for, hvorledes Finantsloven er bleven overholdt. Spørgsmaalet om, hvorledes Finantsloven er bleven gennemført, hvorvidt alle enkelte Poster ere opfattede i den Betydning, i hvilken Bevillingen er stet, det kommer frem ved Statsrevisionens Indstillinger; at der gaar den samme Tankegang igennem Afgjørelsen af Statsrevisionens Indstillinger, som der er gaaet igennem Affattelsen og Voteringen af Finantsloven, det er af højeste Vigtighed for Finantslovens virkelige Betydning, for den Respekt, om jeg saa maa sige, som Administrationen skal have for Finantsloven“. Derefter siger han, at han ligeledes anser det for at være af højeste Vigtighed, at Statsrevisionens Betænkning allerførst behandles i Folkethinget, fordi det er Folkethinget, der har den egentlige Stemme ved Finantsloven. Det var den nuværende ærede Kultusminister, der udtalte sig saa-